

Spelregels TRANS-AKTION

Spel voor 2 - 6 personen vanaf 8 jaar.

Trans-Aktion is een handelsspel, waarbij elke speler snel beslissingen moet nemen, marktsituaties moet kunnen beoordelen en risico's moet durven aanvaarden. De spelers zijn handelaars in vaten olie en trachten door in- en verkoop winst te maken.

Men mag echter niet meer kopen dan de opslagmogelijkheid in de depôts. Op het speelplan staan 3 fases van het spel aangeven, t.w.:

1. Aanbod,
2. Inkoopprijs,
3. Marktprijs.

Het spel:

Bankhouder:

Alvorens met het spel te beginnen wordt uit de spelers een bankhouder gekozen (indien 4 of meer spelers, is het beter dat deze zelf niet meespeelt). Deze legt het speelplan op tafel en plaatst op de aangegeven 3 vakjes (handjes) de pionnen.

Geld:

Daarna geeft hij elke speler 4000,- en wel 1 x 1000,- 3 x 500,- 10 x 100,- 8 x 50,- en 10 x 10,-. Tevens wordt nu bepaald wanneer het spel eindigt. (Zie: 'Einde van het spel!')

Depôts:

Nu gaat het spel beginnen en kunnen de spelers depôts bij de bank huren, tenende hun olievat en te kunnen opslaan. De bank biedt 2 verschillende depôts aan:

- a. Aanbetaling 1000,- en per ronde 400,- uur.
 - b. Aanbetaling 2000,- en per ronde 200,- uur.
- In elk depôt kunnen 3 vaten olie worden opgeslagen.

Aanbod:

Zodra alle spelers hun depôt(s) hebben gehuurd en per depôt 3 fishes van de bank hebben gekregen, wordt allereerst het aanbod bepaald. De bankhouder gooit met de dobbelsteen en telt de punten af op de linker figuur van het speelplan. Het aantal waarop de pion eindigt geeft het aanbod in vaten olie aan. Dit aantal wordt door de bankhouder uit de voorraad genomen en apart gelegd.

Aankoopprijs:

De bankhouder gaat nu de vaten olie velen. Is het aantal minder dan negen, dan zullen ze per stuk worden geveld, doch vanaf negen in combinaties van 3 stuks. Hij gooit met de dobbelsteen en verplaatst de desbetreffende pion van de middelste cirkel zoveel punten als de dobbelsteen aangeeft. Roept geen der spelers 'Mijn!', dan herhaalt hij dit tot een speler 'Mijn' roept en verkoopt de aangeboden partij vaten voor de dan aangegeven prijs (per vat) aan deze speler. Het aantal punten wordt echter wel afgehaald. Roept echter iemand 'Mijn!', doch de pion komt bij het aftellen over de eindstreep, dan wordt de partij uit de handel genomen. Dit is ook het geval als niemand 'Mijn' roept. Daarna gaat de pion weer op het uitgangspunt terug en wordt de volgende partij geveld, tot alle partijen zijn verkocht. Indien een speler niet alle gekochte vaten in zijn depôts kan opslaan moet hij wel de partij betalen, doch geeft de overige vaten terug aan de bank. Deze neemt ze uit de verkoop.

Indien er meningsverschil mocht ontstaan wie het eerste 'Mijn' heeft geroepten,

beslist de bankhouder wie de partij kan kopen. Speelt deze echter zelf mee, dan wordt er door die spelers met een dobbelsteen geworpen. Degene die het hoogste aantal punten heeft geworpen, is de koper.

Marktprijs:

Nadat alle spelers de gekochte vaten olie op hun depôts hebben geplaatst, moeten zij bepalen voor welke prijs zij de vaten willen verkopen. Zij plaatsen daartoe hun fishes op de prijsstapel van hun depôts (voor elk vat één), doch moeten daarbij rekening houden met de marktprijzen in de rechter figuur op het speelplan.

Verkoop:

Zodra alle spelers hun verkoopprijs hebben bepaald, gooit de bankhouder met de dobbelsteen en telt met de pion van de rechter figuur het aantal punten af. Het bedrag waarop de pion eindigt geeft de maximum prijs aan waarvoor de spelers hun vaten olie kunnen verkopen aan de bank. Al die vaten worden door de bank gekocht, welke door de spelers zijn aangeboden tegen de marktprijs of lager, doch altijd tegen de door de spelers aangegeven prijs. De vaten die echter hoger genoteerd werden, blijven dus in de depôts.

Huur:

De bankhouder incasseert nu de huur van de depôts van elke speler.

Vervolg:

- a. De bankhouder werpt met de dobbelsteen en telt met de linker pion, welke op dezelfde plaats is blijven staan, de punten af en bepaalt daarmee het nieuwe aanbod.
- b. De spelers kunnen nu bepalen of zij depôts willen bijkopen.
- c. De bankhouder plaatst daarna de middelste pion op het startpunt en veilt als bij de eerste ronde de partijen olie.
- d. Zijn deze alle gekocht of uit de verkoop genomen, dan leggen alle spelers hun vaten op de depôts en bepalen weer hun verkoopprijs.
- e. De bankhouder werpt met de dobbelsteen, telt met de rechter pion, welke op dezelfde plaats is blijven staan, het aantal punten af en bepaalt aldus wederom de maximum verkoopprijs.
- f. De bankhouder koopt de vaten olie voor of beneden deze maximum prijs, enz.
- g. De huur wordt afgerkend.

Depôtsverkoop:

Heeft een speler niet voldoende geld voor de aankoop van olie, dan mag hij op dat moment één of meer depôts aan de bank verkopen voor de helft van de aankoopprijs.

Einde van het spel:

Hierbij heeft men de keuze uit de volgende mogelijkheden:

- a. Als één speler overblijft nadat de andere spelers geen geld meer hebben.
- b. Zodra één speler met vijf depôts één ronde heeft uitgespeeld.
- c. Op een vooruit te bepalen tijdstip, waarbij de winnaar wordt bepaald door de bezittingen op te tellen t.w.:
 - a. bankbiljetten,
 - b. depôts, gewaardeerd tegen inkoopprijs,
 - c. vaten olie tegen 250,- per stuk.